

משפטי שבת

ואתחנן

עורך העלון : נדב אלחדיף

עלון 626

שנה י"א • יד' אב תשפ"ה

שלוות הנפש

הרב יהודה שוילי שליט"א

אין תפילה ששבה ריקם

יש לדעת שאין תפילה שאדם מתפלל שהיא לא עוזרת, כי כל תפילה עוזרת, אך לא תמיד האדם מקבל את מבוקשו, אך אין זה מחמת שהתפילה לא עזרה, כי יתכן ובתפילתו הוא קירב את הישועה שלה הוא נצרך, כי ידוע שעל כל ענין נקבע כמה תפילות צריך להתפלל, כמו שמצינו אצל משה רבינו שרצה לזכות להכנס לא"י והתפלל חמש מאות וחמש עשרה תפילות, והקב"ה אמר לו "רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה", כי אם היה מתפלל עוד תפילה אחת היה נענה. ועל כן כל תפילה מועילה ומקרבת את הישועה. או יתכן שתפילתו תועיל על ענין אחר שהוא זקוק בו ג"כ לישועה. או שתפילתו תועיל לבניו וזרעו אחריו. אך זאת יש לזכור שאין תפילה ששבה ריקם.

ואמרו במדרש (ב"ר ב, יא) עה"פ בפר' ואתחנן "כי מי גוי גדול אשר לו אלוקים קרובים אליו כה' אלוקינו בכל קראנו אליו" (דברים ד, ז). אמר משה לפני הקב"ה, רבש"ע, כשתהא רואה בניך בצער ואין מי שיבקש רחמים עליהם מיד ענה אותן, אמר לו הקב"ה "משה, חיך, בכל שעה שיקראו אותי אני אענה אותם" דכתיב כה' אלוקינו בכל קוראנו אליו. ע"כ. מבואר שאין תפילה שהקב"ה לא שומע אותה. וכי"ב אמרו בירושלמי (ברכות פ"ד ה"ד) הלוואי שיתפלל אדם כל היום, שאין תפילה נפסדת.

מתוך ספרו של הרב 'שלוות הנפש'
לרכישת הספר חייגו 077-4017828
והשאירו את פרטיכם בשלוחה 6.

משולחן שלמה

מ"ר הגאון רבי שלמה יהודה בארי שליט"א - הינוקא

יש לסור ולהתרחק מדרכם הרעה, ויש אף שיכנום בשם צדיק ויחניפו להם, אך את הצדיקים דנים לחובה, ובעיניהם הרעה מדקדקים אחרים ומוציאים את דיבתם רעה. וכן הוא עין רעה של האדם על עצמו הכל הוא מחמת גילוי הרחמים על כל מחשבה והתבוננות שהיא היפך התקוה, והוא היאוש וחלישות הדעת, ולכך כל נתינת מקום למחשבות אלו בראש האדם נחשב כמיתה חלקית של האדם, כי בענין זה תלוי כל מפעלו ועבודתו בעולם, וכאשר נותן הוא מקום ליאוש וחלישות הדעת להכנס במוחו, יבוא הדבר להתפשט בכל אבריו, וישפיע על חיותו וכל פעולותיו, מפני שכבר אינם נעשים מתוך תקוה ונשיאת העיניים על הטוב והשלימות.

ולכן בכדי לבטל זאת, צריך האדם לידע שבמחשבה זו, שחושב על כך שרחוק הוא, או שחושב מעצמו שהוא רשע, הנה בזה מגלה הוא רחמים על הרע ונותן לו מקום ושהיה במוחו, עד שנעשה מציאות להחטיאו. ולכך כאשר ראה שמואל הנביא שהשהה שאול המלך את ציווי הש"ת ולא ביטל תיכף לעמלק, לקח שמואל לאגג ושיספו וחתכו כזית כזית, כמו שאמר רבי אבא בר כהנא במדרש תנחומא (כי תצא ט), להראות וללמד שדבר אחד יש שאין לגלות עליו רחמים כלל, ואין להשהותו אף לרגע אחד במחשבות ודעות - והם כל מחשבות ודעות אלו הנמשכים מטומאתו של עמלק, שהם המביאות את האדם לאבד את התקוה. ולכך העיקר שצריך האדם לידע, שעיקר מלחמתו היא בדעתו - שלא ליתן מקום ומציאות ואריכות אפיים כלל על דעת עמלק, שהיא יאוש ואזלת יד, ושלא ישהה אותה במוחו אף לרגע אחד.

ענין המידות הוא, שכל מידה ומידה שברא הקב"ה יש בה צורך לקיום ותיקון העולם, וכל מידה צריך להבדילה ולהשתמש בה לצד הקדושה, ובזה יהיה תכלית יעודה של אותה המידה, ולצורך כך ניתן הקיום לאומות העולם, בכדי שיתקנו ישראל לענין המידות, ויבדילו ויבררו הטוב שבמידות לצורך גבוה, וכאשר עוסק לתקן המידות מבדיל הוא בזה בין הקודש לחול, ולא יגברו על האדם להיות עליו כראש. אך כאשר יטה את המידה לרעה, הנה בזה נעשה חיות גדול ותקומה לרוח הטומאה. ותיקון המידות הוא על ידי שלא יגלה רחמים על הרע, כי כבר גילתה לנו תורה שיש רחמים אסורים שאינם אלא אכזריות, כמו שאמר רבי אמי במסכת ברכות (דף לג ע"א) וכן אמר רבי אלעזר במסכת סנהדרין (דף צב ע"א), שמי שאין בו דעה אסור לרחם עליו, ובעיקר אמורים הדברים כלפי עמלק, כמו שאמר רבי יהושע בן לוי על המרחם על עמלק, שכל שהוא רחמן על אכזרים לסוף נעשה אכזר על רחמנים (ילקו"ש שמואל א' ככא).

וכאשר אין ממשיכים את הרחמים והזכות בדרך הנכון הוא ענין חורבן בית המקדש. וזהו היה שורש הקלקול של שאול המלך בציווי הש"ת, כי המשיך את הרחמים שלא כראוי, שעל עמלק חמל והשהה אותו בעולם, אמנם מאידך על דוד לא המשיך שאול את הרחמים. והוא שורש לאותו קלקול הנמשך עד ימינו, שאת הרשעים דנים לזכות, ועל אף שהם מחללי שבתות בפרהסיה ומסואבים בכל מיני טומאות, אפשר שיתמכו בהם בדעתם, ולא יבררו ויבדילו ויבחינו בזה, שאמנם הם נשמות קדושות השבויות בשבי היצר בחד, אך מאידך

לרפואה שלמה הצלחה וכל הישועות:

מ"ר הרב ישראל מאיר יוסף בן אסתר, מ"ר הרב דוד שלום בצרי בן ויקטוריה, מ"ר הרב שלמה יהודה בן דליה, רון בן שמחה, זכריה בן אפרים, אברהם אלברט בן בלינה, אפרים בן מרים, יוסף בן יונה, משה בן בלינה, גל בן מלכה. יעקב בן אליהו. ינון בן חיה וב"ב | העלון מוקדש להצלחת עם ישראל להצלחת החיילים, להשבת החטופים, ולגאולה השלמה בקרוב.

להפצה הקדשות והוספת שמות 053-4188097 או 050-5218899

לעילוי נשמות:

מרים בת אסתר, שמחה בת אסתר
הרב בנימין דוב בן סימה רחל, ריטה רבקה בת שרה, הרב אורי זוהר בן גולדה צוק"ל, אסתר בת גיזל, שם טוב בן אסתר, הראל בן תמר ה"ד

שער הבטחון

מו"ר הגאון הרב יגאל כהן שליט"א

פעמים שפרנסת הרשעים מזמנת להם יותר מפרנסת הצדיקים

הנביאים לא נתנו תשובה ברורה לשאלה קשה זו, והוא משום שסבתו של כל אחד מהרשעים שחי בשלום בעולם הזה שונה משל חברו, וכך גם סבתו של כל אחד מהצדיקים שהוא טרוד וסובל זה יתבדר מנסה אותו בעני או בשאר נסיונות. לכל צדיק יש הסבה המיוחדת שלו, ואי אפשר היה לכתב סבה אחת לכלם. ולכן כתבה התורה על ענין זה בכללות (דברים כט, כח): "הנסתרת לה' אלקינו והנגלת לנו ולבנינו". וכך אמר שלמה המלך (קהלת ה, ז): "אם עושה רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל תתמה על החפץ" - אם תראה כי במדינה מסמית עושים את העניים ומעוותים את המשפט ואת הצדק, אל תתמה על הקב"ה כאשר יביא על אנשי אותה מדינה את הרעה (רש"י). ואמר הכתוב (דברים לב, ד): "הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט" - לאחר שאנו רואים שכל יצירותיו ופעולותיו של הבורא הם בתכלית השלמות והדקדוק, ודאי שכל הנהגתו בעולם עם בני אדם היא בתכלית הישר והמשפט.

ממתק לשבת

מו"ר הגאון הרב שלמה בצרי שליט"א

שבת נחמו

שבעה הנחמות: השבת הראשונה שאחרי תשעה באב נקראת "שבת נחמו" על שם שמפטירין אחרי קריאת התורה בנביא (ישעיה מ, א) "נחמו נחמו עמי" ואף בששת השבתות שאחריה מפטירין בנחמות. ירושלים לעתיד לבוא: עתידה ירושלים שיתקבצו בתוכה כל האומות וכל הממלכות שנאמר (ירמיה ג, יז) "ונקוו אליה כל הגוים לשם ה'" (אבות דרבי נתן לה, ט). ועתידין תחומי ירושלים להיות מלאים באבנים טובות ומרגליות וכל ישראל באים ונוטלים חפציהם מהם, לפי שישיראל בעולם הזה מתחממים באבנים ובצורות, אבל לעתיד לבוא מתחממים באבנים טובות ובמרגליות, וזהו שכתוב (ישעיה נד, יב) "וכל גבולך לאבני חפץ" ועתידין תחומי ירושלים להיות מלאים י"ב מיל על י"ח מיל [12 ק"מ על 18 ק"מ] אבנים טובות ומרגליות, ולפי שבעולם הזה אם אדם חייב לחבירו הוא אומר לו לך נדון אצל הדיין, פעמים שהוא עושה שלום ביניהם פעמים שאינו עושה שלום ביניהם, ואינם יוצאים מרוצים, אבל לעתיד לבוא אדם חייב לחבירו והוא אומר לו לך נדון אצל המשיח בירושלים, וכיון שמגיעים אצל תחומי ירושלים הם מוצאים אותם מלאים אבנים טובות ומרגליות ולוקחים משם כל צורכם ושניהם יוצאים מרוצים וזהו שכתוב (תהילים קמז, יד) "השם גבולך שלום" (ילקוט שמעוני ישעיה תעח). עתידה ירושלים להעשות פנס לאומות העולם והם מהלכים לאורה שנאמר (ישעיה ס, ג) "והלכו גוים לאורך" (ילקוט שמעוני ישעיה תצט), ועתידה ירושלים להעשות מטרופולין [אם ועיקר של כל העירות] לכל הארצות (מדבר רבה שמות כג, י ופירוש מתנות כהונה שם ומדרש רבה שיר השירים א, ג וילקוט שמעוני יחזקאל שפל), ועתידין כל הארצות להיות מישור כנגד ירושלים (ילקוט שמעוני זכריה תקפה).

טללי חיים

הנהגות סיפורים ומעשיות
לכבוד יום השנה לרב החלבן זצוק"ל
רבי חיים אבישלום הכהן החלבן זצוק"ל

אחדות: דיבר במשך כל חייו הרבה מאוד על מעלת האחדות ואמר בשיעוריו לשומעי לקחו שאם כל ישראל היו מחוברים בלב ונפש אין שום אומה ולשון יכולה להזיק להם וכאב לו מאוד על מחלוקות בין המגזרים שונים, ובכל הזדמנות היה מעורר על כך, ומעולם לא דיבר על איזה שהוא מגזר בצורה לא טובה, והיה דרכו לכבד את כולם מאוד.

* שבת אחת [בסעודה שלישית פרשת בהר תשע"ב] אמר: עשרה שיושבים ועוסקים בדברי תורה האחדות לבבות ונותנים הודאה להשם יתברך השכינה שורה עליהם ובכוחם לפועל הרבה ישועות.

* דודתו של רבנו סיפרה, שכאשר השואה האיומה הייתה ברבים מבני ישראל, ישבו כל המשפחה במקלטים בפחד ורעדה, וכל הילדים שהיו שם היו משחקים כל היום זה עם זה משחקי ילדים, אך רבנו חיים שהיה גם הוא ילד קטן, בכל אותם הימים לא שיחק עם אף אחד, וכל הזמן היה קורא בדבקות בספר תהלים בעבור עם ישראל שיצילם ה' מיד אויביהם הסובבים אותם ומבקשים להשמידם, וכשהיה מגיע זמן התפילות, היה עוצר, והוא היה מארגן את המניין לתפילות שחרית מנחה וערבית.

(מתוך הספר ממתק לשבת)

ענוה ופשטות: הרב סימל באורחות חייו פשטות גמורה, צניעות וענוה ומעולם לא אהב שמצלמים ומפרסמים את שמו או סחים אודותיו, גם מקומו בבית הכנסת היה בסוף השורות בספסל בצד כמו כולם.

ברח עד הקצה מכל שמיינית שבשמיינית של גאווה ויוהרה, וחמק מכל פרסום וכבוד ותמיד היה אומר אני עפר ואפר תחת כפות רגליים ולעיתים היה אף מתבטא במילים הרבה יותר חריפות, ולא הסכים שילוו אותו מבית הכנסת לביתו, וארע שהזמינו אותו לחתונה של אדמו"ר מפורסם והושיבו אותו בשלחן הכבוד לפי מעלתו ואמר שלמחרת ערך תענית שמא נכשל ביהורא.

מידות: כל הפתקים שהיו מובאים אליו לבקשת ישועה היו נשמרים על ידו והיה מתפלל על כל שם ושם בתיקון חצות, ובכ"ה אלול כאשר היה נוסע לשפוף שיחו בקברי הצדיקים בצפון היה מניח את כל השמות הנזכרים בקברו של רבי ישמעאל כהן גדול. ובכוחם לפועל הרבה ישועות.

מקווה: רבנו גם היה מכיר באיזה מקוה טבל האדם, אם מקוה קר או חם, אם במעיין או במקוה או במים, וכן אם הוא טבל במקוה של מים שאובים או של השקה, וכן על זה הדרך.

דפוס
צבעים אמיתיים

לעילוי נשמת: מרן מרן הגאון ר' עובדיה יוסף זצוק"ל, מרן מרן הגאון ר' מרדכי אליהו זצוק"ל, מרים בת אסתר, שמחה בת אסתר, אורית בת טובה, הרבנית ספירית חיה בת בניה, ר' שלמה העליון בן דליה, אסתר בת לונה, מרן הרב חיים אבישלום הכהן (החלבן) בן בלנא.

ליוזג הענן: אליהו חדר בן אסתר, אורטל בת מיכל, אליהו בן ארובה, חום בן אורית, דניאל בן מלכה, יהודה בן סימא.

לרפואה והצלחה: מרן הרב חיים רבי בן שרה, בלהה בת מרים, אסף בן מרים, רות מירה בת שמחה. גד בן דליה אילה. שלמה בן לבנה. אברהם בן בלינה. יוסף בן יונה.